

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře dne 4. 4. 2022 v neveřejném zasedání projednal stížnost, kterou odsouzená

[jméno] [příjmení], rozená [příjmení], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa], okres [okres], s adresou pro doručování [adresa]

podala proti usnesení Okresního soudu v Táboře ze dne 21. 6. 2021 č. j. 1 T 59/2017-246, a rozhodl o ní

takto:

Podle § 149 odst. 1 trestního řádu se napadené usnesení ruší.

Odůvodnění:

1. Usnesením Okresního soudu v Táboře ze dne 21. 6. 2021 č. j. 1 T 59/2017-246 byl odsouzené [jméno] [příjmení] podle § 83 odst. 1 trestního zákoníku a § 330 odst. 1 trestního řádu nařízen výkon podmíněně odloženého trestu odnětí svobody v délce 3 měsíce, který jí byl uložen trestním příkazem Okresního soudu v Táboře ze dne 9. 6. 2017 č. j. 1 T 59/2017-162. Podle § 83 odst. 5 trestního zákoníku a § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byla odsouzená pro výkon trestu zařazena do věznice s ostrahou.
2. Odsouzená napadla usnesení stížností, kterou odůvodnila tím, že dluh (způsobenou škodu) v celé výši uhradila dne 8. 3. 2022. Dříve tento dluh uhradit nemohla, neboť poškozená [právnícká osoba] pod jejím jménem žádný dluh neevidovala. Dodala, že nemůže nastoupit do výkonu trestu, neboť se stará o 3 děti ve věku 15, 10 a 6 let a péče o ně je výhradně v její kompetenci, neboť její manžel pracuje jako dělník na noční směně. Uvedla dále, že se nikdy nevyhýbala korespondenci a komunikaci. V dané věci se jednalo o její první odsouzení a nevěděla, že jí soud kontaktoval na bývalé adrese. Škodu nemohla také uhradit dříve, neboť byla v insolventi.
3. Odsouzená ke stížnosti připojila lékařskou zprávu, kterou dokladuje své tvrzení, že její syn [jméno] [příjmení] je dlouhodobě nemocný. Následně k výzvě stížnostního soudu předložila výpis z účtu, z něhož je patrné, že z něho dne 8. 3. 2022 byla převedena částka 30 948 Kč, která odpovídá výši způsobené škody, na účet, který je určen k platbám pro povinné ve prospěch Exekutorského úřadu Cheb, Mgr. David Koncz. Tento exekutorský úřad vede proti odsouzené exekuci pro oprávněnou [právnícká osoba] na výše uvedenou částku představující škodu způsobenou trestným činem.
4. Krajský soud na základě podané stížnosti podle § 147 odst. 1 trestního řádu přezkoumal napadené usnesení i řízení, které jeho vydání předcházelo.
5. V procesním postupu soudu prvního stupně nebyly shledány žádné vady. Okresní soud vyhlásil napadené usnesení ve veřejném zasedání, které bylo provedeno dne 21. 6. 2021 v nepřítomnosti odsouzené. Pro tento postup soudu byly splněny všechny zákonné podmínky, neboť vyrozumění o konání veřejného zasedání bylo odsouzené doručeno fikcí dle § 64 odst. 4 trestního řádu na adresu, kterou si v předchozích fázích trestního řízení zvolila pro doručování. Písemné vyhotovení rozhodnutí, které má všechny formální náležitosti usnesení a je řádně odůvodněno podle § 134 odst. 2 trestního řádu, bylo odsouzené doručeno do vlastních rukou dne 6. 3. 2022

při realizaci příkazu k zatčení. Postupem soudu prvního stupně tedy nebyla žádným způsobem zkrácena práva odsouzené.

6. Okresní soud odůvodnil nařízení výkonu podmíněně odloženého trestu odnětí svobody zjištěním, že odsouzená nesplnila jí uloženou přiměřenou povinnost nahradit škodu způsobenou trestným činem, a to ani v prodloužené zkušební době podmíněného odsouzení, přičemž nesplnění uvedené povinnosti bylo stěžejním důvodem pro prodloužení zkušební doby. Vzhledem k výši způsobené škody a celkové délce zkušební doby, která činila 3 a půl roku, mohl okresní soud dospět k závěru, že bylo v silách odsouzené celou škodu v průběhu zkušební doby uhradit, a pokud tak neučinila, je taková skutečnost důvodem pro rozhodnutí podle § 83 odst. 1 trestního zákoníku, tedy pro nařízení podmíněně odloženého trestu odnětí svobody. Okresní soud také konstatoval, že odsouzená v průběhu zkušební doby nezavdala jinou příčinu pro nařízení trestu.
7. Z výše uvedeného ovšem vyplývá, že odsouzená uhradila částku odpovídající výši způsobené škody na účet exekutora, který pro její vymožení vede exekuci. Je tedy patrné, že odsouzená dodatečně splnila svoji povinnost, která jí byla uložena podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku, a proto pominul jediný důvod, který vedl k rozhodnutí o nařízení trestu odnětí svobody. Přestože odsouzená tuto povinnost splnila až po konci prodloužené zkušební doby, je v této skutečnosti nutno spatřovat důvod pro zrušení napadeného usnesení podle ustanovení § 149 odst. 1 trestního řádu. Vzhledem k tomu, že roční lhůta pro rozhodnutí o zkušební době podmíněného odsouzení vyplývající z ustanovení § 83 odst. 3 trestního zákoníku uplynula dne 28. 2. 2022, tedy před rozhodnutím o stížnosti, krajský soud již nemohl podle § 149 odst. 1 písm. a) trestního řádu napadené usnesení zrušit a sám rozhodnout o osvědčení odsouzené ve zkušební době podle § 83 odst. 1 trestního zákoníku. Rovněž tak nepřicházelo v úvahu rozhodnutí podle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu, jímž by bylo zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci Okresnímu soudu v Táboře, aby o věci znovu jednal a rozhodl. Bylo možno pouze rozhodnout podle § 149 odst. 1 trestního řádu a napadené usnesení zrušit, aniž by bylo namístě učinit rozhodnutí další, když se má podle § 83 odst. 3 trestního zákoníku za to, že se odsouzená ke dni 28. 2. 2022 ve zkušební době podmíněného odsouzení osvědčila.

Poučení:

Proti tomuto usnesení zákon další řádný opravný prostředek nepřipouští.

Tábor 4. dubna 2022

Mgr. Zdeněk Pořízek
předseda senátu